

Kindert Torah

Reeh

בס"ד

Expense Account

"Taxi!"

The taxi driver sees the man's outstretched hand. He quickly pulls the cab over to the curb.

"Yes sir! May I help you?"

"I hope so. I would like to go home."

"Where do you live?"

"Kiryat Shemona."

"That is quite a ride. We are here in Eilat, and you want a taxi to Kiryat Shemona? We have to cross the entire length of the country."

"I realize that. Don't worry. I will pay you well. I have the money at my home; therefore I will pay you at the end of the journey."

The driver looks a bit skeptical.

"I see."

"My name is Ne'eman."

The cab driver's eyes open wide.

"Are you Mr. Ne'eman, the famous businessman with a world-wide reputation for honesty?"

"That is me."

"Please sit down in the cab. Let us begin our journey. I just have to inform you of one thing. This is such a long trip that we will have to stop for gas and tolls along the way."

"No problem. I will pay whatever expenses you have during the journey. I will give you whatever you need to fulfill my directive to bring me home."

"Yes sir, Mr. Ne'eman."

This is a parable from the Dubner Maggid. The verse states, "See, I place before you today blessing and curse. The blessing: that you will listen to the mitzvot of Hashem..." (Devarim 11:26-27). Why do we receive blessings in this world for listening to Hashem's mitzvot? The true reward for mitzvot is the *schar* in *Olam Habbo* (The Next World), not in this world. The answer is that Hashem gave us a Torah of 613 mitzvot to keep. He does not demand the impossible. Therefore, He must give us the means to fulfill those mitzvot. The commandments have "expenses". They take time, energy, thought, and money. He wants us to fulfill the mitzvot; therefore, He must pay our "expenses". When we perform a mitzvah, Hashem says (so to speak), "I see my little Yiddel is doing what I want. He is keeping My mitzvot. I want him to continue to keep My mitzvot. Therefore,

I will 'pay his expenses', and give him the blessings that he needs to keep going."

Kindertlach . . .

We learn two important lessons from the Dubner Maggid. Firstly, one of the reasons that a person is blessed with success in this world is because he fulfills Hashem's mitzvot. Hashem sees that person as a "good investment", and gives him the means to continue fulfilling mitzvot. Secondly, if you want to increase your material blessings, try increasing your mitzvot. Increase your "investment value". Make yourself irresistible. How can Hashem not shower blessings on His little "Mitzvah Man"?

The Three Firsts

Observe the month of springtime, and make Pesach for Hashem, your G-d" (Devarim 16:1). Thus, the Torah begins recounting the *Shalosh Regalim* – the three festivals when Klal Yisrael would go up to the Beis HaMikdash in Yerushalayim and rejoice in the glory of Hashem's Holy Presence. The Torah previously detailed the laws of these festivals in parashas Emor. "On the first day there shall be a holy meeting, you shall do no *melacha* (constructive work)" (Vayikra 23:7). This verse is referring to the mitzvah of resting by refraining from *melacha* on the first day of Pesach. "On the first day there shall be a holy meeting, you shall do no *melacha*" (Vayikra 23:35). This verse refers to the mitzvah of resting by refraining from *melacha* on the first day of Succos. "You shall take for yourself on the first day (of Succos) a beautiful fruit (*esrog*), the branches of date palms (*lulav*), twigs of a myrtle tree (*hadassim*), and willow of the brook (*aravot*)" (Vayikra 23:40). This verse details the mitzvah of the *daled minim* (four species). The Torah instructs us to take them on the first day of Succos.

What do these three verses have in common? They all contain the word "rishon" – first. The Gemora (Pesachim 5a) states that the word *rishon* in the Torah refers to the time before an event begins. However, these three *rishons* are different from all the others. They are used for a beautiful *drasha*. The Maharsha elaborates that Klal Yisrael will merit three other *rishons* as their reward for keeping these three *rishons*. They will defeat the descendants of Eisav, who is called *rishon*, as the verse states, "The first one (of Rivka's twins – Eisav) emerged red" (Bereshis 25:25). This will be in the merit of their refraining from *melacha* on the

first day of Pesach. Why? Because Pesach commemorates the redemption from Mitzrayim. At that time, The Almighty judged our tormentors, punished them with all sorts of plagues, and ultimately drowned them in the sea. In the merit of our resting on this day, the *rishon*, we will be redeemed from our current oppressor, Eisav, who was the *rishon* – the first one to afflict us. It will occur in the very same month – Nissan. Additionally, we destroy all *chometz* before Pesach. *Chometz* is compared to our internal enemy – the Yetzer Hara, who gives strength to the guardian angel of Eisav. At the time of the ultimate redemption, the angel's strength will be cut off, and along with it, the power of Eisav.

When Hashem redeemed us from Mitzrayim, He spread His "succah of peace" upon us. As the verse states, "I settled the Bnei Yisrael in Succos" (Vayikra 23:43). The chag of Succos commemorates this event. In the merit of refraining from *melacha* on that day, the *rishon* of Succos, we will merit seeing the building of the Beis HaMikdash. It is also called *rishon*, as the verse states, "Like the Throne of Glory – first (*rishon*) exalted – is the place of the Mikdash" (Yirmiyahu 17:12). At that time Hashem will spread His *Shechina* (Divine Presence) upon us like a Succah, as the verse states, "Then His Succah (figuratively meaning Tabernacle) was in Yerushalayim (Tehillim 76:3).

On the *rishon* – first day of Succos – we take the *lulav*. There is intense *simcha* on that day. In the merit of our performing this mitzvah with great *simcha*, we will merit the indescribable *simcha* of the coming of Mashiach. He is also called *rishon*, as the verse states, "The first (*rishon*) ones to come to Zion [will announce], 'Behold! They are here!'" (Yishaya 41:27). His name will be Menachem, which means comforting. For he will comfort us and bring us joy, as the verse states, "Gladden us according to the days You afflicted us" (Tehillim 90:15). May we merit it speedily in our days.

Kindertlach . . .

This coming week is Rosh Chodesh Elul. It marks the beginning of an important seven week period of time. We begin with the month of Elul, doing *teshuva* and drawing close to Hashem. On Rosh Hashanah, we crown Him as King over the world. We intensify our *teshuva* during the *Aseres Yimay Teshuva*, culminating in Yom Kippur. We fast and pray the whole day, and our sins are forgiven. What a reason to be happy! And so, we arrive at the first day of Succos, intensely joyous. We refrain from *melacha*, and we take the *lulav*. In the merit of these two mitzvot, may we merit to see the rebuilding of the Beis HaMikdash and the coming of Mashiach, amen.

והגדת לבנד

פרשת ראה

עוד קודם לכן, בפרשת אמור שבספר ויקרא. "ביום הראשון מקרא קודש יהיה לכם, כל מלאכת עבודה לא תעשו" (ויקרא כ"ג, ז'). פסוק זה עוסק במצוות השביתה ממלאכה ביום הראשון של פסח. "ביום הראשון מקרא קודש כל מלאכת עבודה לא תעשו" (ויקרא כ"ג, ל"ה). פסוק זה עוסק במצוות השביתה ממלאכה ביום הראשון של סוכות. "ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפות תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל ושמחתם לפני ה' אלוקיכם שבעת ימים" (ויקרא כ"ג, מ'). פסוק זה מפרט את מצוות ארבע המינים שאנו מצווים ליטול אותם ביום הראשון של חג הסוכות.

מה המשותף לשלושת הפסוקים האלה? כולם מזכירים את ה"יום הראשון". הגמרא (פסחים ה' ע"א) אומרת שהמילה 'ראשון' בתורה כוונתה לדבר שקדם להתחלת אירוע. אך שלושת ה'ראשונים' שהזכרנו לעיל יוצאים מן הכלל לעניין זה, ועליהם דורשים את הדרשה הבאה. המהרש"א מביא שכלל ישראל יזכו בשלושה 'ראשונים' בשכר קיום שלושת ה'ראשונים' האלה: הם יצחו את צאצאי עשיו, המכונה 'ראשון' - "ויצא הראשון אדמוני כולו" (בראשית כ"ה, כ"ה). נצחון זה יהיה בזכות השביתה ממלאכה ביום הראשון של פסח. מדוע? מכיוון שחג הפסח הוא יום צאתנו ממצרים. באותה שעה דן ה' את צוררנו, העניש אותם בכל מיני מכות, ובסופו של דבר הטביעם בים. בזכות שביתתנו ממלאכה ביום זה, יום הראשון, נזכה להיגאל מהצורר הנוכחי, עשיו, שהיה הראשון מבין כל הצוררים; וגאולה זו תבוא באותו חודש שבו נגאלנו ממצרים - חודש ניסן. בנוסף לכך, לפני פסח אנחנו מתפטרים מכל החמץ שברשותנו, ושורפים אותו. החמץ הוא משל לאויב שמבפנים - היצר הרע, הנותן כוח לשרו של עשיו. בזמן הגאולה העתידה יישר כוחו של היצר הרע, ויחד עמו - כוחו של עשיו.

כאשר ה' הוציאנו ממצרים, הוא פרש עלינו את סוכת שלומו, כנאמר "כי בסוכות הושבתי את בני ישראל" (ויקרא כ"ג, מ"ג). חג הסוכות בא לזכר אירוע זה. בזכות השביתה ממלאכה ביום זה, היום הראשון של סוכות, נזכה לראות בבניין בית המקדש, שגם הוא מכונה 'ראשון', כפי שנאמר "כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו" (ירמיהו י"ז, י"ב). באותו זמן ישרה ה' את שכינתו עלינו כמו סוכה, כנאמר "ויהי בשלם [ירושלים] סוכו ומעונתו בציון" (תהלים ע"ו, ג').

ביום הראשון של סוכות אנו נוטלים לולב. ישנה שמחה חזקה מאוד ביום זה. בזכות קיום מצווה זו בשמחה גדולה, נזכה לשמחה העצומה לאין שיעור של ביאת המשיח, שגם הוא מכונה 'ראשון': "ראשון לציון [הראשונים שיגיעו לציון יאמרו:] הנה הנס!" (ישעיהו מ"א, כ"ז). שמו יהיה 'מנחם', שכן הוא ינחמנו ויביא לנו שמחה, כנאמר "שמחנו כימות ענינתנו" (תהלים צ', ט"ו). יהי רצון שנוזכה לכך במהרה בימינו!

ילדים יקרים... ראש חודש אלול יחול בשבוע הקרוב. הוא מציין את ההתחלה של שבעה שבועות חשובים במיוחד. בחודש אלול אנו חוזרים בתשובה ומתקבלים לה'; בראש השנה אנחנו ממליכים אותו על כל העולם, ולאחר מכן, במשך עשרת ימי תשובה, אנו מחזקים את מאמצי התשובה שלנו, ומגיעים בסיומם ליום כיפור, שבו אנו צמים ומתפללים כל היום, וחטאינו נמחלים. זו באמת סיבה לשמחה! וכך אנו מגיעים ליום הראשון סוכות, שמחים בשמחה שלמה. ביום זה אנו שובתים ממלאכה, ונוטלים לולב. יהי רצון שבזכות שתי מצוות אלה נזכה לראות בבניין בית המקדש ובביאת משיח צדקנו, במהרה בימינו, אמן.

חשבון הוצאות

נהג המונית ראה את ידו המורמת של האיש. הוא עצר את מוניתו ליד המדרכה.

"כן, אדוני! לאן אתה רוצה לנסוע?"
 "אני רוצה להגיע הביתה."
 "היכן אתה גר?"
 "בקריית שמונה."

"זו נסיעה ארוכה מאוד! אנחנו נמצאים כאן באילת, ואתה רוצה לנסוע במונית עד לקריית שמונה? עלינו לעבור לאורך כל הארץ!"
 "אני יודע. אך אל תדאג. אשלם לך היטב. יש לי כסף בבית, ואשלם לך בסוף הנסיעה."

הנהג נראה כמפקפק מעט בדברי האיש.

"אהה."
 "שמי מר נאמן."

ענינו של הנהג נפקחו בתמהון.

"אתה מר נאמן, איש העסקים המפורסם, הידוע בעולם כולו בזכות יושרו?"

"כן, זה אני."
 "הכנס נא למונית, והבה נתחיל בנסיעה. אך אני צריך לומר לך, קודם כל, שבנסיעה כה ארוכה נצטרך לעצור בדרך כדי למלא דלק ולשלם את אגרת הכביש."
 "אין בעיה. אכסה את כל ההוצאות במשך הנסיעה. אתן לך כל מה שתצטרך כדי שתביא אותי הביתה."
 "בסדר גמור, מר נאמן."

זהו משל של המגיד מדובנא. הפסוק אומר "ראה אנוכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה. את הברכה אשר תשמעו אל מצוות ה' אלוקיכם..." (דברים י"א, כ"ו-כ"ז). מדוע אנו מקבלים את הברכות בעולם הזה אם אנו שומעים אל מצוות ה'? הרי השכר האמיתי למצוות הוא בעולם הבא, לא בעולם הזה! התשובה היא שה' נתן לנו תורה עם תרי"ג מצוות שעלינו לקיים. אין הוא דורש מאיתנו דברים בלתי אפשריים. ולכן, עליו לתת לנו את האמצעים לקיים את המצוות. יש לנו הוצאות שאנו מוציאים על קיום המצוות: זמן, כוח, מחשבה וכסף. הוא רוצה שנקיים את מצוותיו, ולכן עליו לשלם לנו "הוצאות" אלו. כאשר אנו מקיימים מצווה, ה' אומר (כביכול): "אני רואה שהיהודי הזה עושה את רצוני. הוא מקיים את מצוותי. אני רוצה שימשיך לקיים את מצוותי, ולכן אני אשלם לו את כל הוצאותיו, ואתן לו את הברכות שהוא זקוק להן כדי להמשיך ולקיים את דברי."

ילדים יקרים... אנו לומדים שני דברים חשובים מהמגיד מדובנא כאן. קודם כל, אחת הסיבות שאדם מתברך בהצלחה בעולם הזה היא בגלל שהוא מקיים את מצוות ה'. ה' רואה אותו אדם כ"השקעה טובה" ונותן לו את האמצעים כדי שימשיך לקיים מצוות. שנית, אם ברצוננו להרבות את הברכות הגשמיות שלנו, כדאי לנסות להרבות במצוות. העלו את "ערך ההשקעה" שלכם, כדי שה' יחשוק בכם. כיצד יכול ה' שלא להשפיע שפע ברכות על ילד או ילדה שמקיימים מצוות?

שלושה ראשונים

"שמור את חודש האביב ועשית פסח לה' אלוקיך" (דברים ט"ו, א). כך פותחת התורה את הפרשה העוסקת בשלוש הרגלים - שלושת החגים שבהם היה כלל ישראל עולה לרגל לבית המקדש שבירושלים להתענג מזיו השכינה השורה שם. חגים אלה נזכרו